

Posamezna številka 6 vinarjev :

JUTRO* izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. do polnoči. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvo mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; po pošto mesečno K 20 —, polletno K 10 —, četletno K 5 —, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30 —.

Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopolni se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrt 15 v, osmi vrt 10 v, poslana in zahvala vrt 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 303.

Narobe — Katoni.

Vprašanje skupnega jugoslovanskega kluba je tako važno, da ga je treba pojasniti od vseh strani. Zadnja debata v slovenski javnosti je to vprašanje kolikor koli pojasnila. Mi smo svoje mnenje povedali. Vemo, da duševna zbornica ni ljubljanska oštarija, tudi vemo, da dunajska politika ni jutrovo uredništvo, toda ljubljanska oštarija ima prav tako pravico povedati svoje mnenje, kakor dunajska zbornica in jutrovo uredništvo ima pogosto bolj prav, kakor pa — dunajska politika.

Zato nas sobotna „Slovenčeva“ jeza ne more spraviti do tega, da bi rekli: prav je, da gredo slovenski napredni poslanci skupaj s klerikalci. „Slovenec“ govori o otrocih in možih in misli menda, da je mož le ta, ki se uda. Ali ni mož morda oni, ki stoji in ga tudi težke razmere ne spravijo iz ravnotežja? Klerikalci morajo sami priznati, da jih do današnje moči ni vodilo kompromisanje, ampak brezobzirnost in odločnost, ki se je povzpela nazaj na celotno politično bojko. Zato imamo pri njih najlepši zgled in slovenska napredna misel more zmagovati le na ta način. „Slovenec“ gotovo imenuje može one, ki so odločni in se ne udajo in otroci bi mu bili oni, ki bi ne znali stati na svojem mestu. Pri nas pa hoče narobe, in pravi, da smo otroci, če ne odobravamo popustljivosti, ki ni na mestu.

Resnica je, da so sedaj v parlamentu vsi narodi večinoma združeni v skupne klubove in tudi proti skupnemu jugoslovanskemu klubu ne more nihče biti, ako bi nam bil ta klub to kar je skupni klub drugod. Pokazali smo jasno, da je pri nas stvar nekoliko drugačna. In to je prvo, kar nam daje povod, da smo proti takemu ujedinenju, ker poznamo klerikalne maneve.

Pravi se, da je potreben skupni klub zato, da se več doseže. Toda komur je na tem, da se več doseže, mora tvoriti skupino na taki podlagi, da morejo vanjo stopiti vsi, ki imajo skupne interese in da morejo nemoteno postopati v vprašanjih, v katerih zavzemajo oni, ki so sicer skupaj, različna stališča. Pri nas se to ni zgodilo, zato smo bili proti združenju.

Koliko bo dosegel skupni klub je vprašanje bodočnosti, — mi mu gotovo želimo uspeha — dvomimo pa, da bodo na Dunaju branili narodne interese ljudi, ki so jih doma izdali.

Treje, kar nas vodi, je principijelno vprašanje zaradi bojkota. Pri nas so razmere take, da moramo biti principijelno proti vsakemu združenju in moramo prevzeti stališče onega Katona, ki se je nabodel na meč, ko je videl, da je rimska republika izgubljena. Seveda te usluge ne bomo naredili klerikalcem, da bi se umaknili, vključ temu, da je rekel dr. Kerk, da je dovolj prostora za naše grobove.

Zadnje čase je bil na Slovenskem klerikalizem res „victrix causa“ (zmagovita stvar) in ti časi so poznali

mного Narobe — Katonov, — ki so se uklonili in udali. To kaže le slabost naših značajev.

Kar se je v tem času težkega boja rešilo, se je rešilo le z odločnostjo, popustljivost pa je škodovala. Ako v zadnji dobi opazujemo napredek v naši javnosti, je to posledica boja in neupogljivosti, ki smo se je naučili v tem boju.

Narobe — Katoni so vedno omogočevali zmage nasprotniku, ali pa so celo sami polnili njih vrste. Zato zgodovina ne slavi njihovih činov in za našo bodočnost bi ne pomenili nič dobrega.

Pravijo, da je v politiki treba popustljivosti in kompromisov, ako se hoče kaj doseči. Toda v naši politiki je združenih toliko naših narodnih, kulturnih in gospodarskih vprašanj, da je ravno tu treba moč, a ne Narobe — Katonov.

Zato smo in bomo stali na stališču, da se klerikalcem pod nobenim pogojem ne udajamo — ampak nadaljujemo do konca svoj boj.

Iz Istre.

Vendar je prišel čas, da so se karte odkrile in počeli bomo kakor vse kaže z odprtimi kartami igrati, za kar je pač že zadnji čas. Mi Istrani že dolgo časa opazujemo igro za kulisami, katere igra nam nikoli ni dopadla, ker ni bila odkrita in edina naša narodna zavest in disciplina, katero precej dobro poznamo, nas je privedla do tega, da smo se pokorili zapovedi od zgoraj in storili vedno kakor se nam je ukazalo, z eno besedo storili smo kar se je od nas zahtevalo, za kar so v dokaz krasi uspehi, katere smo si tekom let, edini, enih misli v narodno naprednem duhu priborili. Narod v Istri je skoz in skoz narodno napreden in zavedajoč se tega, se je v tem duhu tudi boril in premagal sovražnika, priboril si uspeh za uspehom, kar gotovo ne bi bil slučaj, če bi bilo v tem narodu le trohica črnega klerikalnega nazadnjaštva. Kdor tega ne veruje, osvedočili se more sam, in videl bode, da ta narod ni pristopen za črni klerikalizem. Ta narod sploh sovraži klerikalizem, a še bolj pa njih širitelje, ki so popolnoma osamljeni in niti ne poskušajo, da bi te črne ideje širili, ker vedo, da tu ni prikladen teren za to. Narod v Istri je šel vedno v boj za poslance, katere je predložilo politično društvo Edinost, in ne zaradi predloženih oseb, in s tem tudi dokazal, da je discipliniran in da se zaveda svojih dolžnosti.

Poglejmo v razne volilne okraje, na primer Podgrad, Kastav, Volosko-Opatija, Vepinac itd. in naj nam kdo pove, kdor pozna ta narod, koliko glasov bi mogel tu dobiti poslanec, ki ne bi kandidiral na strogo narodno naprednem programu. Odkrito povedano, nobenega. Zato nam je pa priznanje gotovih faktorjev popolnoma tuje, namreč, da so kandidirali poslanci Mandić, Spincić in Laginja na na-

rodnem programu. Kaj pa je to pravzaprav kandidirati na narodnem programu. To je samo pesek v oči volilcem, ki sploh ne poznajo nobenega narodnega programa ampak poznajo narodno napreden program po katerem edino tudi napredovati moremo. Narodni program je pa dvorezni nož, polovničarstvo in nič drugega. Na žalost, kakor že omenjeno se je pričelo z odprtimi kartami igrati šele sedaj, ko je za nas že prepozno, da bi ta narodni program s korenino zruvali, ko so naši poslanci že pomnožili število dr. Sušteršičevih evnuhov, brez našega znanja, brez naše vednosti in brez naše dozvole t. j. volilcev. Ogorčenja, katero vlada radi tega si ti trije samovoljni gospodje niti misliti ne morejo. Prazen je za nas izgovor, da se je to storilo v našo korist, ker preveč dobro poznamo željo dr. Sušteršiča po ministrski stolici, katero mu bodo pomagali pridobiti sedaj tudi naši poslanci, katere smo mi za vse kaj drugega poslali na Dunaj.

Mi volilci smo pa tudi ti isti faktor, ki odločuje, v kateri klub spadajo poslanci, katere smo izvolili, da zastopajo v parlamentu nas, a ne da delajo po svoji volji, in če se brzo ne zavedo svojih dolžnosti, povedali jim bomo to malo glasneje, na drug način. Mi smo imeli tu v Istri svojočasno tudi enega dr. Sušteršiča v osebi pokojnega dr. Krstića, ki je bil pa v narodnih ozirih vsaj stokrat boljši, kakor dr. Sušteršič, in pa da ni bil tako velik hinavec, kar je bilo krivo, da ni mogel reflektirati ravno na ministrski stolček. Kaj je bil ta človek, bi nam vedeli povedati najbolje gg. Spincić, Mandić in Laginja, kateri so se ga pol kilometra daleč izognili, kadar so ga imeli srečati. A danes se ti ljudje bavijo s še hujšo kreaturo. Ali ni to značilno? Vsi tedaj se strinjamo tudi mi narodno napredni volilci z načeli in nastopom naših somišljenikov iz Trsta in Goriskega ter kličemo našim poslanecem: proč od dr. Sušteršiča in njegove črne garde, ali pa proč od nas! Od tega našega zahteva ne popustimo pa magari se Spincić, Mandić in Laginja stokrat izgovarjajo, da je to v našo korist. Take koristi naj si oni za sebe pridržijo, mi jih iz izdajalskih rok niti ne vzamemo. Združite se z Dalmatinci in stvorite svoj klub, s katerim boste dosegli poštenih uspehov preje kakor pa v društvu takih političnih evnuhov kakor se nahajajo pod absolutno komando najbolj črnih in klerikalnih načel dr. Schusterschützjevih. Vključite nam v kozarec čiste vode in igrate s svojimi volilci na otvorene karte, slepomnenja pa nikakor ne trpimo, ker si bomo drugače tako temeljito v oči pogledali, da vam bode tisto nestalno srec takoj v hlače zlezlo. To je mnenje vseh narodno-naprednih volilcev Istre, ki so vas izbrali. Capito.

„Domovina“. Vse ponudbe in pojasnila glede dijaskih stanovanj se sprejemajo in oddajajo od 20. avgusta naprej.

Iz slovenskih krajev.

Iz Radovljice se nam poroča da pride odondotni rodoljubi in rodoljubkinje v soboto dne 29. julija t. l. na vrtu restavracije g. Vinkota Hudo vernika vrtno veselico, katere prebitek je namenjen podpiralnim zalagam slovenskih vseučilišnikov na Dunaju, Gradcu in Pragi. Glede na to, da se glasom poročil nahajajo imenovane podpiralne zaloge, ki se pri podeljevanju podpora ne ozirajo na mišljenje posameznih prosilcev, v skrajno slabih gmočnih razmerah, je namerna povsem bvalovredna in je le žeteli, da bi rodoljubno občinstvo iz Radovljice in omenjeno prireditel v kar največjem številu posetilo.

Iz Semiča. Dne 16. t. m. je slavil naš nadučitelj gosp. M. Bartelj svojo 25 letno delovanje v Semiču. V ta namen je priredilo učiteljsko igro v prostorih g. Sepaherja v prid ubogim otrokom. Seveda vrla požarna bramba tudi ni zaostala, marveč počastila je jubilaanta kot svojega ustanovitelja in voditelja. V soboto 15. t. m. naredila je požarna bramba bakljado ter je učiteljsko zapelo krasno podoknico. Kakor že rečeno se je igra priredila 16. t. m. popoldan ob 5. uri. Takoj po igri je nastopil načelnik požarne brambe, ter opisal v vznemelih besedah slavljenčevu delovanje med nami, ter mu izročil krasen srebrni lavorov venec kot spominsko diplomu. Dalje ga je imenoval obč. odbor semiški častnim občanom ter mu izročil častno diplomu. A tudi učiteljsko ga je počastilo kot svojega voditelja in kolego. Gospodična Erzina ga je nagovorila in opisala razne težkote in bridkosti, ki tlačijo v današnjih dneh učiteljski stan, nakar mu je poklonila v imenu Rožendolske, Streklejske, Češnjanske in Semiške šole krasen prstan kot znak hvaležnosti. Zares kaj takega še nismo imeli v Semiču. Videlo se je tudi kako ga spodbujajo ljudstvo. Prihiti so tudi učitelji iz sosednjih krajev, zastopnik c. kr. krajnega šolskega sveta, dalje č. g. Virant, kanonik, gospa dr. Marjona iz Ljubljane, da častitajo g. jubilaantu. Po igri je bil skupni banket, ki se ga je udeležilo čez 80 oseb, nakar se je razvila nepriljena zabava, ki nam bode še dolgo ostala v spominu. Zares ponosni smemo biti, da imamo tako vrlega in čilega, človekoljubnega moža v svoji sredi. Želim Vam, g. nadučitelj, da še mnogo let ostanete med nami ter vam kličemo krepki živijo! — Omeniti moramo pa tudi gospo Kaftinovo, c. kr. poštarico v pokoji, ki je tudi omenjeni dan slavila 25 letno dobo, kar je v Semiču. Tudi nji so vrli Semičarji pokazali, kako znajo ceniti blago dušo. V imenu Semičanov jo je nagovoril g. I. Mihelič, ter ji izročil krasen srebrni nastavek za sadje s primernim napisom. Sploh se je videlo sedaj ob ti priliki, kako zna in ve ceniti dobro belokranjsko ljudstvo svoje dobrotnike. Vama jubilaanta kličemo: Bog vaju živi še mnogo let!

Iz Semiča. Dne 16. t. m. popoldan je razsajala huda nevihta okolu

Semiča; med hudim grmenjem je udarila strela v Vončivasi v klet iv. Cesarja ter vse uničila razen nekaj praznih sodov, katere je rešila došla požarna bramba ter rešila tudi druga sosednja poslopja, ki so bila v nevarnosti. Takoj na to je zopet tresčilo na Seli pri Sv. Duhu v kozolec Ivana Zebkota, ki je bil šele pred tednom dograjen, pogorelo je vse žito, vozovi itd. Prišla je tudi požarna bramba na pomoč, a bilo je prepozno, ker v četr uri je bilo vse v pepelu. Škoda je pri prvem 1100 K in pri drugem 2400 K. Ubogi kmet! Od ene strani nevihta in strela, od druge visoki davki itd.

Iz Škocjana. Dolgo časa pripravljali se je novomeški „Sokol“, da poleti v osrčje naprednih Dolenjcev. Vzrok da ni preje, bile so razne ovire, katere je pa premagal ter dne 23. julija poletel v družbi bratskih društev: Kostanjevica, Sv. Križ, Mokronog, Krško (zastopnik), Trebnje, St. Janž v prijazno, zavedno vas Škocjan. Pred vasjo imeli so Sokoli telovadci skušnjo v prostih vajah, ter so se nato napotili v sprevedu z novomeško godbo na čelu, 70 Sokolov, v vas. Pred slavolokom ustavil se je spreved, katerega je pozdravil župan g. Cinkole. Dejal je, da se vzradoščen zahvaljuje bratskim društvom sokolskim, katere tvorijo mogočno falango, ter pozdravno zaklical nazdar. Nato je odgovoril starosta novomeškega „Sokola“ brat Vojska in je omenil, da so se zbrala ta sokolska društva zato v Škocjanu, da zaneso tudi tu sem sokolsko idejo. Namen „Sokola“ je gojiti v slovenskem narodu telesne in duševne sile kajti le v zdravem telesu biva zdrav duh. Želeč, da pozdravimo v kratkem najmlajše društvo, katero bode nosilo napis „Sokol“ v Škocjanu, se zahvali za lep sprejem, ter zakliče vsem zbranim „Na zdar!“ V znak hvaležnosti podarile so gospodične škocjanske zastavi venec, nakar se je vršil spreved po Škocjanu. Videlo se je, da je ravno ta kraj zelo zaveden, kajti lepših ovacij si Sokolstvo ni moglo predstavljati. Ob polu 6. popoldne pričela se je javna telovadba in sicer proste vaje izvajane od 28 telovadcev. Telovadbo vodil je novomeški načelnik br. Gregor, predkazatelj pa je bil načelnik Perdan. Po teh prostih vajah, ki so bile prav dobro izvajane, sledila je orodna telovadba, katere je gledalce naravnost očarala. Po javni telovadbi sledil je zabavni del, ki je trajal pozno v noč. Omenjamo tudi to, da je na hiši gosp. Globelnika visela trobojnica v pozdrav Sokolom, katere pa je kasneje kakor se je govorilo vsled vetra iz farovža izginila. Tudi ondotni kaplan je čutil potrebo na to, ko je podal nekemu umirajočemu najsvetejši, zaiti (seveda z. najsvetejšim) v gostilno in tam provocirati. Kaj pa, če bi se v tej zadevi obrnili do škofa s ponižnim vprašanjem, ali spadajo take svetosti v cerkev ali gostilno? Ta sokolski zlet pokazal je Škocjancem cilj, po katerem naj stremijo, ter si kot zavedni rodoljubi v najkrajšem ustanovijo društvo, katero ima geslo: jed-

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Prisegam, z eno besedo, da hočem biti, kadar me ovenčate z doževsko krono, še nadalje vaš predsednik. Bog sam in naši mrtvi predniki, ki tu leže, naj bodo priče tej zvestobi, ki vam jo prisegam. Istotako se vi, gospodje bratje in prijatelji, spominjate, da ste mi prisegli enako zvestobo.

Vsi so v istem nagibu hkrati dvignili roke.

Nekaj trenutkov se je slišal samo šum glasov, ponavljajočih vsi enako formulo prisegel pod oboki te dvorane mrtvih.

— Prisegam ... prisegam! ...

Nato je zopet nastalo svečano molčanje tiho kakor molk grobnic naokrog.

In Altieri je nadaljeval:

— Vse je pripravljeno. Vsak izmed nas pozna svoje mesto in ve, kaj mu je storiti. Preostaja nam le še, da določimo dan dejanja. To je zadnja točka, o kateri se nam je posvetovati.

Altieri se je prekinil za trenutek, kakor da si hoče tem bolj zagotoviti občo pozornost. Toda to sredstvo je bilo nepotrebno.

Obrazi navzočih so v svoji tesnobni napetosti predobro razodevali gorečnost njihovih duhov.

— Nič več so ne vidimo, je povzel na to generalni kapitan. Ta sestanek je zadnji. Izbrali smo si torej takšen dan, da nas ni več potrebno obveščati posebej ... Znano vam je, gospodje in bratje, da dož Fokari še ni izpolnil starodavnega in tradicionalnega obreda poroke doža z Adrijom. Od meseca do meseca, od leta do leta je odrival to ceremonijo, ki bi ga imela posvetiti. Morda se je na tihih nadejal kakke druge ceremonije. Po mojem prigovarjanju in vzlasti zaradi nezadovoljstva mornarjev pa se je Fokari letos odločil opraviti ta obred. Vršiti se ima prav kmalu, dasi dan še ni natanko določen. Gospodje bratje, ta je naš dan. Poroka doža z Adrijom bo obenem poroka doža s smrtjo ... Ura, ko mu svečano zagrmje kanoni, bo naša ura.

Signal slavlja bo slehernemu izmed nas signal dejanja. Ali vam je povšeči vse to?

Dolgo klicanje odobravanja je iznova obudilo v kripti zamolkle odmeve.

— Z Bogom torej! je zaklical Altieri. Do svidenja na dan doževske poroke z Adrijom! ...

Vse roke so se iztegnile proti Altieru, ki je navidezno nepopisno ganjen pozdravljaj svoje zaveznike, stiskal jim roke, govoril vsakemu posebej prisrčne in gorke besede ter se naposled obrnil proti stopnicam.

Četr ure kasneje so bili vsi zarotniki odšli.

Načelniki skupin so segli zopet po svojih plamenicah, nadeli si krinke na obraze in zapustili kripto.

Zavlada je globoka tema. Preteklo je kake pol ure; ves ta čas je policijski načelnik neumorno obračal v svojem duhu vprašanje:

— Zakaj me je Roland Kandiano privedel sem? Zakaj sem moral prisostvovati zadnjemu dejanju te strašne zarote?

A nenadoma se je pojavila blesta svetloba.

Mož, ki je že prej vodil Rolanda, je stopil v kripto, s slepico v roki.

Kakor ob svojem prihodu, je tudi zdaj pritisnil na skrito pero. Plošča se je premaknila. Roland je stopil iz grobnice prvi, za njim policijski načelnik, in kot zadnji Skalabrino.

Vrnili so se po stopnicah navzgor ter dospeli v ladijo katedrale.

Gvido Džennaro, še ves omamljen od prizora, ki mu je pravkar prisostvoval, je ves drhtel od vroče radosti — radosti umetnika, ki nenadoma zagleda pred seboj umotvor v najvišji popolnosti. Nikoli doslej se v svojih najsmelejših policijskih sanjah ni drznil misliti, da bi se mu kdaj ponudila tako krasna prilika: prava pravcata zarota, ki stoji tik pred odločilno uro, on pa drži vse nitke v svoji roki. Treba mu je reči le besedo, da reši dožo, državo in republiko ter postane takorekoč čez noč najslavnejša oseba v Benetkah.

Zalotil se je, da si mane roke od veselja.

— Prekrasno! je vzklikal v svojih mislih. Čudovito! Benetke, čeprav so že od pamtveka skrivnostno pribežališe zarotnikov, vendar še ne pomnijo take zarote! Generalni kapitan!

Admiral! Vsi veliki dvorni dostojanstveniki! Vsi so poleg! Vsi — razen mene, ki bom rešil republiko!

Ko je prišel v svojih mislih do semkaj, je zapazil, da sta njegova vodnika, ali bolje, tista dva, ki je bil on njiju jetnik, obstala, in da se je z njima vred mehanično ustavil tudi on.

Dvignil je oči in pogledal okoli sebe.

Videl je, da stoji za glavnim oltarjem Svetega Marka, pred njim pa sedi resnobno in molče šest mož v polkrogu, ki se zde, da so čakali nanj.

Poleg njega je stal Skalabrino.

In dva koraka dalje Roland Kandiano.

Tri sveče so bile prižgane in so svetile temu čudnemu prizoru.

Globina ogromne stavbe je bila temna; v njenem mraku so se videli samo visoki stebri, ki so izginjali tam zgoraj proti nevidnim obokom.

Tisto čudno molčanje, ki polni velike, a prazne prostore, molčanje, v katerem pozorno oko ne sliši ničesar razen svojega lastnega brnenja, je pretreslo načelnika beneške policije.

— Kakšen nov prizor se pripravlja? je mislil sam pri sebi.

Počasi, po vrsti je študiral šestorico mož, sedečih v polkrogu.

Obrazi so jim bili zarjaveli od življenja pod milim nebom; oblečeni so bili napol vojaško. Izza pasov so jim lesketali ročaji samokresov in gola rezila bodal.

— Kakšni ljudje so to? se je vprašal.

Njegove oči, nekoliko preplašene, so se povsile k tlom.

Ob znožju šestorice, sredi polkroga, je zagledal na kamnatem tlaku podolgovat zaboj čudne oblike.

— Kaj je to? je vprašal nehotne na glas.

— Tvoja krsta! je odgovoril neki glas.

Gvido Džennaro je začutil, kako ga je izpreletel tisti mraz, ki se bliskoma dvigne od petla proti zatilniku; prebledel je kakor vosek.

— Poveljniki gorovja, je zdajci izpregovoril Roland, in njegov glas je zvenel pod oboki Markove katedrale s tako svečanim, zamolklim odmevom ...

(Dalje.)

nakost, svoboda, bratstvo, in to društvo je „Sokol“.

DNEVNE VESTI.

Resignacija. Kakor se nam poroča, je odstopil deželni poslanec gosp. Ivan Knez, ker je kot predsednik trgovsko-obrtniške zbornice preobložen z delom.

Vladni komisar vitez pl. Laschan se je vrnil od internacionalne konference z Dunaja, kamor je bil poklican, da zastopa mestno občino ljubljansko. Kako stališče je glede famoznega cestnega zakona pri vladi zavzemal in kako je glasoval, pač ni težko uganiti.

Belokutarij. Pretekli dneji je lazil po Ljubljani nek redovnik v beli kuti slični kroju naših frančiškanov. Zlobni svet je trdil, da je ta možakar joger nekega izgnanega španskega regimenta, ki poizveduje tu v Avstriji po nakupu poslopij in posestev, kjer bi se dalo belokutarijem naseliti. Pozor pred temi pijavkami! Šibe jezuitov in belokutarijev, obvaruj nas o Gospod!

Da se ne pozabi ponatiskujemo nekatere odstavke znanega članka „Cirilmetodarija“ z dne 7. svečana 1910. „Slovenec“ je takrat pisal: „... je zdaj za vsakega slovenskega katoličana nastopila sveta dolžnost, da zoper cirilmetodarijo povsod, kjer se kaže, z vso silo nastopi in naša izobraževalna organizacija mora vse svoje moči naperiti zoper ta nov način organiziranja pobite liberalne garde.“ „Za našo kmečko ljudstvo velja tole: Cirilmetodarija je protinarodna in strup za narodno idejo!“ „... cirilmetodarija je zgolj agitacijsko sredstvo za liberalizem.“ „Cirilmetodarija pa je čisto navaden pesek v oči.“

„Kakor smo pomedli z ostalimi liberalnimi organizacijami, tako bomo tudi s to.“ „Kdor za cirilmetodarijo le en vinar da, podpira liberalizem.“ „Ločitev povsod, boj povsod, povsod odločnost in nepriznanih zoper liberalne ostanke!“ „S cirilmetodarijo pa na prag, ker za cirilmetodarijo v slovenskem ljudstvu ni več prostora!“

— Tako je „Slovenec“ pisal lani dne 7. svečana. Preteklo je več kot eno leto, pa „Slovenec“ ni vkljub soglasnemu protestu cele poštene slovenske javnosti prekalil ali obžaloval niti besede. Vkljub temu pa je zlezal slovenski zastopnik Trsta, dr. Rybář, zastopnik onega Trsta, kjer vzdržuje ravno Ciril-Metodova družba z velikimi stroški slovenske šole, pod komando dr. Sušteršiča, načelnika tiste stranke, ki je napovedala boj Cirilmetodovi družbi. Dr. Rybář se bo pokoraval dr. Sušteršičevemu povelju v vseh vprašanjih, ki se ne tičejo izključno njegovega volilnega okraja.

Zdaj pa vzemimo slučaj, da bi se našla dobra duša, ki bi v parlamentu ali v odseku predlagala za Cirilmetodovo družbo državno subvencijo — kako bo glasoval dr. Rybář? Ne verjamemo, da mu bo dr. Sušteršič dovolil, da glasuje za subvencijo.

Protestni shod proti krivični odmeri osebnih dohodarin se je vršil v ponedeljek zvečer v „Mestnem domu“ ob dobri udeležbi, ki bi bila pa lahko boljša. Otvoril ga je predsednik slovenskega obrtnega društva g. Breskvar in je podal besedo gosp. dež. poslanca dr. Novaku, ki je v daljšem govoru orisal težavni boj obrtnikov. Protestiral je proti prehudemu obdavčenju obrtnikov in zahteval v tem tem oziru več pravičnosti. — Predsednik deželne zveze obrtnih združenj gospod E. Franchetti je razjasnil želje in priporočila glede odmere osebnih dohodarin in je slednjič predlagal sledečo resolucijo:

I. Davčna uprava se pozivlja, da izbere za zaupne moze in izvedence pri pripravi priredbe osebne dohodarine samo take ljudi, ki so za zaupanje tudi vsestransko zaslužili, ter, da se v ta namen vedno obrne do obrtnih združenj, da jim te take moze imenujejo, kakor je to bilo že pred leti.

II. Davčna uprava se pozivlja, da pripravi za cenilno komisijo dobro utemeljena poročila, ter skrbí, da cenilna komisija ne bo cenila denarnega prometa itd. v svrhu določitve čistega dobička višje nego pridobitniška komisija, marveč v soglasju s to cenitvijo.

III. Davčna uprava se pozivlja, da že enkrat naredi konec brezmejnemu povišanju osebnih dohodnin brez navedbe vzroka, da skrbí za kako stalnost v obdačanju, ker so nastopile neznosne razmere, da se je nekemu trgovcu, ki je lani moral plačati davke od cenitve na podlagi prometa 800.000, letos se je pa promet cenil kar na 2.000.000 K, v drugem slučaju se je pripetilo nekemu malemu obrtniku, da vsled danih razmer in pogojev dolgo vrsto let ni plačeval nobene osebnih dohodnin letos se mu je pa predpisala kar na 88 K, v tretjem slučaju, ki je nekemu obrtniku, ki dela sam s svojim sinom, ki je komaj dovršil učno dobo osebna dohodarina zvišala od 20 na 54 K, ko je vendar notorično, da v tej dobi finančne krize trgovina in obrt grozno trpi.

IV. Davčna uprava se pozivlja, da v bodoče imenuje za člane dečnih komisij samo ljudi, ki so si sami pridobili kak vpogled v obrt, ne pa penzionirane in aktivne uradnike, ki ne morejo imeti vpogleda v to, kako se v obrti denar služi.

V. Davčna uprava se pozivlja, da skrbí za enakost cenitve pri raznih komisijah, da ne bo odvisno od osebe davčnega referenta, koliko odstotkov od prometa zasluži n. pr. mešar pred eno komisijo pri volu 20 K, njegov sosed pa pri drugi komisiji 10 K.

VI. Davčna uprava se pozivlja, da pomisleke zoper pravilnost napovedi utemelji in njih vzroke navede, ker na sedanji način pomislekov sploh ni mogoče dati pojasnila.

VII. Davčna uprava se pozivlja, da ne zlorablja uredbe kontumaca zaradi nevladitve napovedi z brezmišljenim poviševanjem davka, temveč, pa tudi v takih slučajih upršteva notorično izdatke n. pr. davke, prispevke za bolniške blaginje, prispevke za zavarovanje proti neugodam svojih delojemalcem, popravila obrtnih prostorov in poslopij, obresti dolgov, število otrok itd. itd.

VIII. Davčna uprava se pozivlja, da oškoduje primerno člane komisij za njih trud in zamudo časa, za to pa zahteva od njih navzočnost in se ne naj zadovolji s samo sklepčnostjo ali pa na to, da so seje slabo obiskane.

IX. Davčna uprava se pozivlja, da odstrani od službovanja pri direktnih davkih take uradnike, ki nimajo za to potrebnih zmožnosti in potrebnega čuta ter so morali zaradi svoje nepreudarnosti že tako službo zapustiti kje drugod.

X. Davčna uprava se pozivlja, da izroči izpeljavo vseh kazenskih preiskav in vseh večjih odmer edino le juristom, katerih študije so garancija za zakonito izpeljavo tako v meritoričnem, kakor tudi v formalnem oziru.

XI. Davčna uprava se pozivlja, da skrbí za zadostno število uradnikov pri c. kr. davčni administraciji v Ljubljani ter za zadostne prostore, da ne bodo stranke površno odpravljene ter da ne bodo druga vprico

druge morale dajati napovedi itd. na zapisnik.

Uradne ure naj se prelože na čas od 8. ure do 2. ure popoldne.

Resolucija se je sprejela soglasno in se bo izročila g. finančnemu ravnatelju. Obenem se bo naprosil tudi ljubljanski poslanec v drž. zboru gosp. dr. Ravnihar, da jo izroči finančnemu ministru.

Občni zbor „Domovine“ se je vršil včeraj popoldne v Narodnem domu. Občni zbor je otvoril predsednik dr. Triller, pozdravil je prisotne in je dal besedo tajniku g. tržnemu nadzorniku Adolfu Ribnikarju, ki je podal tajniško poročilo. Društvo je delovalo letos, kakor preteklo leto, le da se je število dijakov pomnožilo od 74 na 110. Lansko leto je razdelilo društvo 13.259 obedov, letos pa 26.791 lansko leto se je razdalo 12.372 večerij, letos 26.509. Zato so se pomnožili tudi stroški od 6953 K 15 vin. na 14.055 K 12 vin. Treba je bilo pomnožiti akcijo za pridobivanje prispevkov. Poročevalec se hvaležno spominja vseh dobrotnikov, posebno g. Vilharjeve, ki je zapustila 100 K. Trije rodoljubi se pristopili kot ustanovniki. Domovino podpira Ljubljana s 1000 K, Kmetiska posojilnica, Kreditna banka po 500 K. Deželni odbor v svojih predalnih ni našel niti vinarja za društvo, ki skrbí za domačo mladino in je prošnjo kratkoma odklonil, češ, da ni v položaju... Poleg stalnih prispevkov je Domovina prejela večjo svoto od veselice, ki jo je priredilo narodno ženstvo. Tako je društvo izpolnjevalo svojo dolžnost, treba pa je misliti na bodočnost. Na to je podal poročilo tajnik prof. Jug. Denarni promet se je povečal na 30.000 K. Blagajniško poročilo kaže prebitka 245 K 45 vin. K blagajnikovemu poročilu je opomnil predsednik, da mora društvo v bodoče skrbeti, da bo moglo izpolnjevati svojo nalogo. Preglednik gosp. Bonač predlaga absolutorij marljivo delavnim odbornikom. Na to je bil občni zbor zaključen. Domovina ima 10 prenočišč za dijake, ki potujejo med počitnicami skozi Ljubljano (postelje je dala g. dr. Bretlova, tvrdka Naglas) in preskrbuje dijaška stanovanja. Priporočamo to važno društvo vsem mladim ljubim v podporo.

Važna odborova seja „Vodnika“. Danes, sredo večer se vrši v šiškiški Citalnici odborova seja političnega društva „Vodnik“. Ta seja bo važna prvič ker se po dolgem času zopet snide pod okriljem Citalnice ves odbor in drugič, ker se bo v tej seji sklepalo o važnih za bodoče občinske volitve merodajnih zadevah. Začetek ob 8. uri. Sveta dolžnost vsakega odbornika je, da se te seje zanesljivo udeleži.

Navadne uradne ure pri županstvu v Spodnji Šiški. Že večkrat smo kritizirali uradne ure pri občinskem uradu v Spodnji Šiški. Usmiljenega srca kot smo, nismo hoteli g. gerentu preveč zagreniti veselja do njegove vrhovne vlade v Šiški. Nismo ga hoteli motiti pri njegovem delu in pustili smo mu časa, da je uredil, kar drugi niso znali ali pa niso hoteli. Zdaj upamo, da je z glavnim delom, volilnim imenikom gotov in zdaj smo tudi mi gotovi z našim nadaljnim prizanašanjem glede uradnih ur. G. gerent je v svojem razglasu za volilni imenik povabil vse nezadovoljne, da naj se v svrhu reklamacije zgledajo ob „navadnih“ uradnih urah pri občinskem uradu. Če se ne motimo, so te „navadne“ uradne ure doslej prakticirajo dopoldne od 9 do 11, popoldne pa od 2 do 3. To je čas, ki ugaja g. gerentu in njegovem g. tajniku, nikakor pa ni to čas, ki ugaja tudi razmeram občanov, posebno ne cel ducat!

onim iz delavskih slojev. G. gerent, mi ne zahtevamo nič nenavadnega od Vas. Ampak to pa v interesu volivcev in delavstva prosimo, da dosedanje „navadne“ uradne ure razširite razmeram Šiške primerno in jih čimprej pustite objaviti na občinski deski. Le ubogajte nas, boste videli, da bo še dobro za Vas!

Slabe viržinke. Piše se nam: V nekaterih trafikah se dobivajo tako slabe viržinke, ga se mora vsak pritoževati, kdor jih kupi. Viržinke imajo tako zoprni okus in vonj, da ga ni bilo mogoče prenašati. To so najbrže takozvane „Ausschluss-Virginien“. Kakor sem zvedel od verodostojne strani, se pošiljajo iz Ljubljane na Dunaj in iz Dunaja v Ljubljano. Ta prakтика se uporablja že več let, in so od tega časa viržinke z malimi izjemami skrajno slabe. Mi v Ljubljani naj pušimo slabe viržinke, ki jih Dunajčani zametujejo, Dunajčani pa dobivajo priznane izvrstne viržinke iz naše tobačne tovarne. Ali moramo res ravno mi Slovenci vse slabo pogoltniti?

Inženir. Inženirski izpit iz stavbene stroke je napravil na graški tehnikski dne 24. t. m. gospod Franc Zupančič starešina akad. tehn. društva „Triglava“. Čestitamo!

O, mi smo tako strašno moderni! Postali smo silno moderni v vsem, tudi kar se tiče higijene, skrbí za obče zdravje itd. Da, postali smo celo že tako moderni, da če danes pljuješ na tla, si v nevarnosti, da jutri plačáš za ta pljunkt od 10—400 K. K sreči pa ta nevarnost za te ni tako velika; to vedo najbolje modri gospodje, ki so to pljunčenko odredbo izdali, kajti, če nismo napačno informirani, gospodje za vse obljubljene kazni za prepovedane pljunkte niti toliko niso dobili, kolikor jih je stala prva polja papirja, na katerem so napisali koncept za to postavbo. Ampak v našem drugem pa je poučna in značilna ta pljunčenkova postavba. Iz nje bi razsoden človek, ki ne pozna naših cest in razmer, posnel, da je pri nas higijena in skrb za obče zdravstveno stanje že na takem višku, da ji pljunkt na cesto povzroči škodo, ki so jo modri gospodje taksirali na 400 K vrednosti. Kako daleč pa smo v resnici napredovali glede moderne higijene? Prosimo vas, postavite se pred ljubljansko glavno pošto in počakajte, da pride kak voz ali avtomobil. Cesta polna konjskih in drugih fig. vsa nesnaga je v drobcih pomešana med cestni prah. Zdaj pribuči in pridrvi avtomobil. Že to, kar ti izkazi naše moderne dobe od sebe izpuščajo, ni kdovekak prijetno za nos, še manj pa zdravo za pljuča. Ampak mi smo moderni. In zdaj pogledjte te neprodorne oblake na vse strani in na kviško se dvigajočega cestnega prahu med katerim so poleg druge nesnage tudi pljunki, taksirani do 400 K. Kam gre ves ta prah in z njim vred vsa nesnaga? Kam drugam, kot v človeka, v stanovanja, v prodajalne, kavarne itd. Koliko ljudi vdihava to cestno nesnago ali jo tudi pozneje z rokami prenošeno na drugi način zavzije. Vprašamo vas vse, ki pišete in predavate o nevarnosti jetike, ki izdajate higijenične odredbe, kot je bila ona radi pljunktov, kaj vam vse to koristi, ali se ne pravi to norce briti iz naukov o obnem zdravstvu? Pa v Ljubljani, kjer se večkrat škrope tla,

že še gre kar se tiče prahu, ki ga povzročajo avtomobili. Toda pogledjte naša uboga predmestja: Šiško, Vič, Moste in druge kraje, tukaj ni nikdar drugače poškrabljeno na cesti, kjer je do kolena prahu, kot le tedaj, kadar ceste bog sam poškrabi. Če pa tudi bog ni radodaren s škropljenjem, pogledjte si te ceste, pogledjte si stanovanja kaj trpe, ko po prašni cesti pridrvi avtomobil, drug za drugim celi dan in pozno v noč. Vprašajte naše gospodinje, ki so primorane odpirati okna za prezračenje, če se v zaduhlo sobo skozi odprto okno privali cela kopa oblakov cestnega prahu, ki polže na opravo in se zarije v najmanjše luknjice in špranje? Pogledjte uboge po cesti idoče ljudi, kako izgleda njihov obleka, njihov obraz, in pogledjte koliko za vsakim „modernim“ prav nemoderno požro okuženih snovi — starih in modernih bacilov. — Če se hočeš voziti, si moraš najprvo nabaviti voz, potem šele konje. Če pa so naši „moderni“ iznašli vožnjo na avtomobilu, bi morali preje iznajti sredstva za stroj in za ceste, ker tako kot je sedaj, je ta moderna naprava že po starih voze posneti pljunkt v obraz moderni higijeni.

Ali to služi za olepšavanje parka? Iz občinstva se nam poroča: Kakor znanu, je lastnik hotela in restavracije na šiškem razgledu dal napraviti vožnjo pot iz Lattermanovega drevoreda za zidom Koslerjevega posestva. To pot tudi pešci radi vporabljajo ker je najbližja in vodi razen nekaj 100 metrov čez travnik skozi po senci. Naš slavni mestni magistrat pa pusti v „olepšavo“ te poti tik ob nji razvažati ter razsipati ljubljanske smeti. Ali slavni magistrat to dela iz zdravstvenih ozirov ali naj to služi za olepšavanje celotnega parka? Nam se zdi, da ni ne eno ne drugo na mestu.

Železnica Sv. Lucija-Idrija-Vrh-nika se baje vendarle zgradi. Obhod trase se je neki že izvršil in imajo priti zdaj druge predpriprave na vrsto. Od naše strani pa bo treba na Dunaju nadaljevati to akcijo energično in posnemati štajerske poslanca, ki od vlade vse izprejšajo, kar iztaknejo za koristno deželi.

Temperatura Ljubljance znaša ob 9. zvečer 14° C, Gradašice 18° C. Najhladnejša je Sava, ki se ne ogreje nad 6° C.

IV. šentjakobski semenj je naslov veliki ljudski veselici, ki jo priredi „Gospodarsko napredno društvo za šentjakobski okraj“ v prid društveni knjižnici v nedeljo 30. julija na prostornem senčnatem vrtu pri Plankarju na Dolenski cesti, ko se praznuje šentjakobsko žegnanje. Ta semenj ne bo zaostal čisto nič za svojimi predniki, ker je preskrbljeno za vsestranske zabave in zabavišča. Pel bo „Slavec“, igrala bo pomnožena domžalska godba, v stojnicah bodo pa postregle narodne in poštvalne šentjakobske gospe in gospodične s pijačo, cvetlicami, šentjakobskimi štruklji, igračkami za velike in majhne in razno drugo drobnarijo. Ples bo v posebni dvorani. Vstopnina je le 30 vinarjev, otroci do 10. let v spremstvu staršev so prosti. Narodna dolžnost nas veže, da posetimo to prireditve, katere čisti dobiček je namenjen v prid društveni knjižnici, ki že izvrstno deluje med vsemi sloji šentjakobskega okraja.

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislá voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

VALO BRATINA:

Njene solze.

Ljubil jo je, ljubil z vso svojo žarko dušo, kakor je ljubil svoje tiste sanjarije... Ljubil jo je, ker je bila tako mlada, in tako drobna in šibka, in tako sanjavonežna kot plaha roža sredi poljane...

Bila je, kakor iz njegovih sanjarij porojena: tih, bled obraz z rahlo rdečico nadahnjenim licem, velike, sanjave oči polne miline in dobrotosti, in drobno, drobno telesce.

Takrat je bila njegova duša polna hrepenenja, vsprejemljiva, dovzetna in vsa drhteča v boleštem pričakovanju. Ko je uzrl pred seboj to dekle, mu je bilo, kot da je zdrknila siva koprena raz oči: zasijalo je solnce... vzcvetele so svetle rože... in v duši je zadrhtela tiho-koprneča ljubav...

„Ti dekle si moje hrepenenje,“ je bilo zapisano v njegovih očeh.

Sedela je v naslonjaču, še vsa slabotna in utrujena. Kot alabaster je bil bel njen obraz, — kot lilije so bile bele njene preko komolcev razgaljene roke... Njene napolodprte oči so bile zastirte s toplo mokrino,

in skozi to prozorno kopreno so zrl iskaje v nedolžnost... Njene mlade, nežno cvetoče grudi so se dvigale v enakomernih presledkih, kakor da se jim hoče čistega, svežega, oživljajočega zraka daljnih poljan...

On ji je stal ob strani in zrl nanjo z neodoljivim počutjem. — Vsi drugi so bili odšli; on sam je ostal pri njej... Prevevalo ga je nekaj čudapolnega... neka topla, neizrazljiva tajna, polna rožnate sladkobe...

„Ali vam je kaj boljše?“ je vprašal z drhtečim glasom in segnill po kozarcu vode na mizici.

„O, saj ni bilo tako hudo,“ je dihnila ona komaj slišno. „In sedaj mi je tako lahko, tako prijetno!“

Oči so se ji na široko odprle, in tih, udan smehljaj je zaigral na njenih ustnih...

Neodolčno in čisto nalahno ji je potegnil z roko preko čela:

„Kako vroče je vaše čelo!“

Ona je zaklopila oči... in oba sta molčala. Dolgo...

Polagoma, prav počasi, kakor ne hote se je sklonil potem on nad njen obraz, in gorko, kot žarek pomladnega solnca je zadrhtel poljub na njenem razgretem licu...

Zdrnil se je. Obšlo ga je, kot da je storil nekaj nedopustljivega; kajti, do tedaj je ni bil še nikoli poljubil. A ko je videl, kako udano ga

zrejo njene velike oči, se mu je zadelo, da si je njih in iz vsega obraza vsa tista milina, ki jo on tako ljubi... In prijel jo je strastno za roko in jo poljubljaj z vso udanostjo svoje duše... Potem se je sklonil zopet nad lice in poljubljaj menjaje zdaj roko, zdaj lice, dokler se nista slednjič zblížili njuni ustni... Tedaj je bilo, kakor da se je zdržnila tudi ona v nepojmljivi bojazni... toda tako rahlo — komaj opazno...

Njun prvi poljub... Od tedaj sta se sestajala vsak dan, ob vsaki priliki. Hodila sta na dolge sprehode; tupačam v kako restavracijo, največkrat pa v kavarno, kjer sta predsedala kramljuje po celine ure.

On jo je ljubil od dne do dne bolj; kajti vsak dan je bil bolj uverjen o njeni ljubezni — uverjen je bil vsak dan bolj, da je on prvi in edini, ki mu je resnično naklonjena. Vedno je iskal prilike, da se o tem še bolj prepriča, in res: njegova ljubezen je rastla neprenehoma, dokler niso prišli ljudje s svojimi gnjusnimi jeziki, ter pričeli razgrinjati temen plašč njene žalostne in zgrešene in vendar še tako mlade preteklosti...

Kakor povabljeni so prihajali; in vsak je povedal svojo historijo o njej. „Kaj, ti jo res ljubiš? Kako moreš kaj takega? Ti, tak idealist, pa si zbereš to dekdino, ki jih je imela že

cel ducat!“

Obstrmel je, a ni verjel niti besedice. „Da, da, človek božji! — Kaj me gledaš? — Res je, res! Tudi za me noj je že hodila; pa sem se poigral, — saj veš: hitro sem jo spoznal kakšna je. — Drugemu bi ne pravil, a tebi storim to uslugo. Poznam te: resen človek, globok idealist. — Bogve kam bi te zapeljalo.“

Mefisto! Skoro do ušes so se mu zategnile prozorne ustnice. Škodoželjnega zadovoljstva so mu bleščale oči... In pričel je razlagati na dolgo in široko.

„Da, da, človek božji: lahkoživka je, čisto navadna lahkoživka! — Pri-sežem na vse, kar sem izrekel. — Pričo nje ponovim vse. Pričo nje!“ je dejal na koncu in je šel...

„Ni res! Ni mogoče! Nevošljivost mu sifurja,“ si je mislil on; kajti ljubil jo je z vso svojo žarko dušo.

Ni mu verjel hudobnemu Mefistu, in vendar ni zatislil očesa tisto noč.

Govoril je drugi dan z njo. — Nedolžen, in tako svet je bil njen obraz, da ga je bilo sram pred njo.

„Kdo bi verjel hudobnežem?“ si je dejal in je šel svojo pot. Pa so prišli še drugi — cela procesija — in razpolagali svojo vednost na dolgo in široko, a vse je zavračal z indignacijo; kajti ljubil jo je

in ni hotel zgubiti. Bil je vzvišen nad vsa ta govoričenja in nihče ga ni mogel odvrniti od nje. Vse, kar mu je kdo povedal o njej neugodnega je smatral za laž — dasiravno mu je bilo, kot da mu vlivajo v prsa pekočega strupa, ki ga žge nočindan brez prestanka...

Opazovati jo je začel bolj natančno kot doslej. Pazil je na vsako besedo, kako jo bo izgovorila, — na vsak gibljaj roke, na vsak pogled. In res se mu je začelo dozdevati, da v njej vendar ni tiste ljubezni, ki je išče on; a zopet si je mislil, da je to le sugestija, vpliv nelepega in nebrzdanega govoričenja. In trpel je naprej v nejasnosti...

Po nekaj dneh tega njegovega mučnega notranjega boja sta prišla v kavarno in sedla v svoj običajni kotiček.

Bila sta bolj redkobesedna kot navadno. Videti je bilo obema, da bi rada čebljala, a nobenemu ni hotela beseda z jezika; zato sta vzela vsak svoj žurnal in se skušala zaglobiti v čtivo.

Čez dolgo se on mahoma zdrzne, dvigne glavo, potegne z roko nervozno skozi lase in se zazre v nedolžno smer...

Kot daljen spomin je hušnilo preko njegovega obraza... kot tiha, neizpolnjiva želja... Ustnice so

Vročina. V vseh evropskih mestih vlada te dni velika vročina. V Ljubljani smo imeli včeraj v senci do 32° C. Na ulicah je bil pritisk vročine skoraj neznosen. Enaka poročila prihajajo iz drugih mest. Na Dunaju je tako vročina, da so ljudje večinoma odšli iz mesta. Več ljudi je obolelo na ulici. Nekega hanzirarja je zadel solnčni pik. — V Pragi je bilo 33° C v senci. Največja vročina je bila menda v Znojmu (36° C). V Pragi je v tramvaju zadel solnčni pik nekega priletnega gospoda. Kopalo se je v nedeljo v Vitavi 25.000 ljudi. Na eni sami plavalni so izpili do 3. popoldne 2000 steklenic piva. V Berlinu je vročine 36° C. Bilo je tudi nekaj slučajev solnčarice. Enaka poročila prihajajo iz drugih nemških mest iz Hamburga, Stettina, Kolina itd. V Parizu je 34° C. V Londonu je bilo en dan osem ljudi mrtvih vsled vročine. Torej res nenavadna vročina.

O. BERNATOVIČ
Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana.
Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Elektrograf „Ideal“ na Franca Jožefa cesti ima danes in jutri na sporedu med dr. sledeče zanimive točke: Na Sprevi. (Naraven posnetek). — V sponah Siren. (Prekrasna drama v barvah). — Industrija s sardinami. (Naraven posnetek). — V dobrem starem času. (Lepa drama). — kot datek k večernemu sporedu. — V petek velik večer smeja s sodelovanjem „Slovenske filharmonije“.

Nenavadna prikazen na Savi.

V naši ponedeljkovi izdaji objavljena prikazen na Savi pri Dolskem je kot pojav na vodi in v naših krajih res nekaj izrednega, vendar pa je po svojem bistvu tudi nekaj čisto navadnega. Bistvo te prikazni je zračni vrtnec, kakor jih pred nevihtami dobimo na cesti, posebno pa na trgih, v katere se izteka od raznih strani več ulic, ali na prostorih, v katerih se stika od raznih strani več dolin. Ko prihajajo po teh ulicah ali dolinah od raznih strani vetrovi, se na takem prostoru zadenejo ter z drgnenjem drug ob drugega narejajo — vrtnec. Bistvo vseh manjših ali večjih viharov vrtnec, bodisi na suhem ali na morju, je torej pravokotno zadevanje nasprotnih vetrov.

Prostor, na katerem se je vršila ona prikazen, odgovarja zgorej omenjenim pogojem. V ta okraj vodi od različnih strani več dolin, to je znano in bilo bi odveč jih tu omenjati. Da se je pa to zgodilo ravno na tem kraju in da se to vsled krajeve lege ne zgodi večkrat, to pa je odvisno od drugih pogojev, ki so dani od slučaja do slučaja v zgornjih zračnih plasteh. Take prikazni se pogosto pojavljajo na morju, posebno v Severni Ameriki, med otoki Vzhodne Indije in ob Gvinejskem morju, med povratnikoma pa le na pasu tišine; pojavljajo pa se tudi na suhem, zlasti v puščavi, kjer dvigajo neizmerne množine peska v zrak.

Navadnim pojavom pravimo pri nas vrtnec, onim večjim na morju pa pravijo vodene trobe ali morskimi smrki, (Windhose, tajfun), viharne vrtnce na suhem pa nazivajo peščene ali vetrne trobe (v Španiji tornado).

mu konvulzivno zadrževala, kot da hoče preko nekaj trpečega...

„Glej draga,“ je izgovoril napolniho, ne da bi se ozrl nanjo — „tako težko sem čakal trenutka, da bi bila sama, da bi mogel s teboj govoriti potihem, čisto potihem...“ z ono tajno govornico, kakor s samim seboj. Nikoli še ni nisem povedal tega, kar mi leži skrito prav na dnu duše... In to glej, to bi hotel, to bi tako rad!... Hotel bi imeti bitje, hotel bi imeti žensko, ki bi mogla vse to sprejeti nase, ki bi vse to pojmla in se zlija z mojo dušo v eno samo... Kar bi hotel jaz, morala bi iz svojega notranjega nagona hoteti tudi ona. Ne iz ljubezni do mene, temveč ona hoče to sama!... Biti bi morala kot roža, cvetoča sredi poljane: čista, nedotaknjena in neoskrunjena... Nikogar še ni smela ljubiti niti z mislijo, kajti zanjo ni bilo drugega na svetu razen mene. Čakala je name, kot čaka bela roža solca in njegovih toplih žarkov... In da nisem prišel jaz, bi usahnila, kot usahne nedolžen cvet, hrepenec po ljubavi... O, kako bi jaz ljubil tisto žensko!...

V tem hipu se je ozrl nanjo in videl je, kako ji zdrkajo svetle solze na bele liste časopisa... Bilo mu je, kot da mu je segla črna roka v prsi in mu trga srce.

Pojav tak ali tak je ozkomejen zračni vrtnec z navpično vijakasto osjo. Vrtnec ima svoj izvor v zgornjih zračnih plasteh, svojo moč (energijo) pa črpa iz načina pregibanja spodnjih najnižjih oblakov. Vrtnec sličen lijaku, oziroma narobe postavljenemu stožku, visi iz nevihtnih oblakov, njegov primer čez sredo znaša od 30—100 metrov in dosega visočino do 300 metrov, vije se kot kača in kamor zadene, trga, ruje, lomil in nese seboj tudi neverjetno težke predmete. Če se ta prikazen pojavi nad morjem, ali nad vodo tedaj se opazuje v večjem obsegu slično isti prikazen, kot so jo opazovali v tem slučaju na Dolskem. Nizko, viharo oblakov se pretvori v lijak, proti kateremu se dviga (ker pod in med oblakom ni zraka) voda navadno z močnim šumenjem, Jesenko (Prirodnoznanstveni zemljepis) opisuje trobo tako: „Blizajoča se troba buči in vreši tako kot močno obložen voz drda po kamnitem tlaku, ali kot brzovlak po železni cesti (to so v tem slučaju praktično doživeli potniki z vlakom med Zalogom in Lazom, ko so mislili, da je bučanje ob oknih povzročil kak nasprotno vozeči vlak. Opomba poroč.)

Njih pot preko zemeljskega površja je zaznamovana s podrtinami in razvalinami.

Trobe namreč osmučejo drevesa, ali jih pa s koreninami izdero, zasujejo, polomijo in navadno po dolgem razkolejo. Poslopja in razne stavbe močno poškodujejo, jim strehe odnašajo ali jih popolnoma razrušijo, ponekod razdero tlak po mestnih ulicah ter prečudno razmečejo kamenje: skratka, trobe odnesejo, razlomijo in razrušijo vse, kar jim stoji na poti.

To so torej viharne vrtnice, ki jih ob začetku večjih neviht večkrat doživimo tudi v naših krajih. Redke pa so pri nas trobe, ki bi se v takem obsegu pojavljale na vodi, kot se je to zgodilo na Savi pri Dolskem. O vodnih trobah Jesenko pravi, da so tudi te vrste podobne narobe postavljenemu stožku, tako da se njegova špica dotika vodnega površja široka njegova podstava pa oblaka v ozračju. In nje se sliši vrešenje in kipeenje, kakor vreši in kipi zelo razburkano morje. Pogostoma se iz nje izliva dež ali se pa toča vsipa. Take trobe so ladjam nevarne.

K slučaju samem bodi še omenjeno, da je ista trajala skoro eno uro, dviganje vode pa blizo 20 minut. Napisali smo to pojasnilo ne toliko, da bi hoteli proučevati take prikazni le radi prikazni samih, marveč, ker je ta nenavaden slučaj na Dolskem povzročil nepotrebnega strahu med prebivalci, ki so v pojavu te prikazni videli velikanske kače in v strahu pričakovali od te čudne kače konec sveta. Kakor smo videli, je to čisto naravna prikazen, ki se na suhem žalibog tudi po naših krajih večkrat dogaja, na vodi pa le redkokdaj.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Seja poslanske zbornice.

Dunaj, 25. julija. V današnji seji poslanske zbornice se je rešila v prvem branju bančna predloga. Posl. dr. Kramar je med drugim v temeljitom govoru utemeljeval zahteve Slovanov z ozirom na novo ureditev Avstro-ogrske banke. Ministrski predsednik baron Gautsch je nato podal pojasnilo vlade glede uvoza argentinskega mesa. Nato so prišli na vrsto nujni predlogi glede krvavih dogodkov v Drobobiču. Bivši minister, poslanec Bilinski je v svojem govoru poudarjal, da cela Galicija z obžalovanjem gleda na one dogodke. Poljski socialno-demokratski poslanec Diamand je svoj govor začel z besedami, da debata o krvavih dogodkih v Drobobiču pomenja odgovor Poljakov na prestolno besedo. Med debato je prišlo do hudih konfliktov med socialnimi demokrati, Nemci in Poljaki. Debata se v prihodnji seji nadaljuje.

Seja klubskih načelnikov.

Dunaj, 25. julija. V današnji seji klubskih načelnikov se je sklenilo, da pridejo na dnevni red jutrišnje seje posl. zbornice nujni predlogi imunitetnega in draginjskega odseka kakor tudi nadaljevanje debate o dogodkih v Drobobiču. Najkasneje v petek predloži bančni odsek bančno predlogo zbornici, nakar jo bo zbornica rešila tudi v drugem in tretjem branju. Upati je, da bo zbornica v petek ali soboto svoje delo končala in odšla na počitnice.

Iz finančnega odseka.

Dunaj, 25. julija. V današnji seji finančnega odseka je poslanec Bilinski predlagal za predsednika tega odseka poslanca dr. Kramarja. Proti temu pa je odločno protestiral poslanec dr. Fiedler v imenu Čehov, češ da Čehi v sedanjih razmerah ne morejo prev-

zeti predsedništva finančnega odseka. Nato je vstal posl. dr. Šušteršič in je predlagal dr. Laginjo. Ta predlog je bil tudi sprejet.

Po sklepu lista. Politično društvo „Edinost“ — proti ljudski volji!

Iz Trsta smo prejeli že po sklepu lista brzojavno poročilo, da je odbor političnega društva „Edinost“ v svoji sinočnji seji baje sklenil pozvati dr. Rybářa, da ta vpliva na dr. Gregorina v tem smislu, da bi tudi on ostal še na dalje v zvezi z dr. Šušteršičem.

Radi tega vlada v Trstu velikansko ogorčenje, ker je ogromna večina tržaških Slovencev odločno nasprotna kooperaciji na narodnem programu izvoljenih primorskih poslancev s kranjskimi klerikali.

Temu brzojavnemu poročilu dostavljamo samo to-le:

Upamo še vedno, da sprevidita gg. dr. Rybář in dr. Gregorin pravočasno, da sta s kooperacijo „Narodnega kluba“ s Šušteršičevim klubom prenašala in da bosta svojo napako še pravočasno popravila. To bi vsekakor bilo želeli v našem splošnem narodnem interesu, kakor tudi posebno v interesu tržaškega Slovenstva. Ako je torej odbor političnega društva „Edinost“ v istini storil tak sklep, kakor se nam poroča, je storil s tem večjo napako kot dr. Rybář in dr. Gregorin — on je vili olje na ogenj.

Lastnik in glavni urednik Milan Pint.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službo 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisanim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Lepa, novo meblirana mesečna soba s posebnim vvhodom se takoj odda. Kje; pove uprava „Jutra“ 224/4—14

Malo rabljeno žensko in moško kolo ter decimalna tehtnica se ceno proda. Kje; pove „Prva anončna pisarna“ 410/x—10

Absolvent Mahrove trgovske šole išče primernega mesta. Ponudbe pod „Absolvent“ na „Prvo anončno pisarno“ 439/3—1

Omibus dobro ohranjen se po primerni ceni proda. Na ogled je v gostilni „Port Artur“ Kolodvorska ulica. 440/2—1

Fijakarja se takoj proda. Natančnejša pojasnila daje lastnik M. Oblak, Rimska cesta šte. 13. 438/3—1

Deklica, stara 6 let se želi oddati k dobri družini v oskrbo. Ponudbe pod „Deklica“ na „Prvo anončno pisarno“ 437/2—1

Spretni pleskarji za Ljubljano in deželo se sprejmo. Naslov: H. Pirker, Hrenova ulica šte. 19. 276/6—1

Nova hiša, tri sobe, dve kuhinji je na prodaj. Rožna dolina št. 239. 407/6—2

Hiša z vrtom se s proste roke proda. Pizve se Mesarska cesta št. 1. 436/3—1

Dobro ohranjeno damsko kolo in planino se ceno proda. Kje; pove uprav. „Jutra“ 280/x—1

Boljša kuharica želi mesta kot gospodinja k samostojnemu gospodu. Ponudbe pod „Gospodinja“ na „Prvo anončno pisarno“ 441

Iščem dva spretna, trezna žagarja. Vstop takoj. Ponudbe: Fran Dolenc, Stara Loka pri Škofji Loki. 278/5—1

Kolo (rozleček) za hitro prevažanje blaga, dobro ohranjen, proda Chalupnik, Stari trg 19. 279/3—1

Stanovanje z eno sobo in kuhinjo se odda za avgust termin. Več se poizve v Sp. Šiški, Knezova ulica št. 225. 282

KORESPONDENCA.

Ženitna ponudba. Uradnik, star 30 let, lepe zunanosti, z dobro idočo obrtjo, želi poročiti gospodično ali vdovo s premoženjem v starosti od 25 do 35 let. Le resne ponudbe s sliko, ki se vrne, naj se pošljejo do 1. avgusta t. l. na upravnistvo „Jutra“ pod šifro „Lastni dom“ 281/2—1

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik dolgov, ki jih naredi moja soproga.

V Ljubljani, dne 25. julija 1911.

Ivan Kopač,

železniški voznik mojster

Dunajska cesta šte. 46.

Ugodna prilika!

Proda se radi družinskih razmer v mestu

: hiša :

kjer se nahaja dobro vpeljana speci-

rijska in gostilniška obrt. Reflektira se le na resne kupce. Kje; pove „Prva anončna pisarna“ v Ljubljani.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Brzojavni naslov: BAJEC, Ljubljana.

ANT. BAJEC

..... cvetlični salon

Ljubljana, Pod Trančo št. 2.

Velika zaloga suhih vencev

Izdelovanje šopkov in vencev, trakov z napisi itd.

Zunanja naročila izvršuje točno.

Vrtnarija je na Tržaški cesti.

Priznana največja, resnično domača, že 25 let obstoječa eksportna tvrdka.

Franc Čuden,

urur

Ljubljana, Prešernova ulica 1

samo našproti Franciškanske cerkve

je delničar

največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v Genovi in Bielu, on torej lahko po originalno tovarniških cenah garantirano zanesljivo, v vseh legah in temperaturah po njegovem astronomičnem regulatorju regulirane, svetovno znane

ALPINA URE

z matematično preciznim kolesjem — v zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo. Ceniki zastoj in poštne prosti.

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodišeča krema brez maščobe

„OLIMPIA“.

„OLIMPIA“ preparati odgovarjajo zahtevam najmodernejših kozmetike, ter so kot taki najuspešnejše in popolnoma neškodljivo sredstvo za negovanje kože.

Krema „OLIMPIA“ mali lonček K 1-20.

Krema „OLIMPIA“ veliki lonček K 2—.

Puder „OLIMPIA“ roza K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ creme K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ beli K 1-50.

„OLIMPIA“ preparati se dobijo samo v lekarni

Ubald pl. Trnkoczy v Ljubljani

zraven rotovža.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev v naslednjih tobakernah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Selenburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica

Šubie, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stiene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Križaj, Sp. Šiška.

Wisla, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagodě, Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Blizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Likar, Glince.

Štrkovič, Dunajska cesta.

Klančnik, Tržaška cesta.

Kuč za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino Kuč najboljši sredstvo. 6 kg franko K 4.50
Bz. Novakovič, Ljubljana.

Hiša

v Ljubljani, ki se obrestuje na leto po 2800 K se prodaja za 30.000 K.

Hiša

z vrtom, 15 minut od Ljubljane, ki se obrestuje po 900 K na leto, se prodaja za 13.400 K.

Hiša

na deželi z gostilno, mesarijo in zalogo piva se prodaja za 10.000 K. Natančneje se poizve pri Ivanu Kerncu v Ljubljani, Hilsrjeva ulica št. 12.

Dvonadstropna hiša

vili podobna, z malim vrtom, stoječa na prijetnem kraju zunaj mesta v Radovljici, zelo pripravna za letovišče se takoj prodaja. Natančneje se poizve pri Vinku Hudovornigu v Radovljici.

Lepo stanovanje

z dvema sobama se odda na Elizabetni cesti. Natančneje se poizve v trgovini Ant. Krisper, galanterijski oddelek, Glavni trg.

Izgubil se je zlat zaročni prstan

z demantom. Graviran je „Slavoj 21./XII. 910“. Pošten najditelj naj ga odda proti dobri nagradi v „Prvi anonimni pisarni“, Francišanska ulica 8.

Podružnica „Jutra“ za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglese, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapetiranega pohištva, naslanjačev, otmakov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane četrtletno 1 K 1.80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Telefon interurban šte. 129.

Valjšni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skadišče: Poljanska c. 19.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici: Gruden & Co., Sten trg šte. 9.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ereigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg,
Benusi, Greta,
Kiehel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere

Prva kranjska drogerija, parfu-
merija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi

geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ulica 3

prevzema vse zemljemerske zadeve ter jih najhitreje izvršuje po najnižji ceni.

Ceneni fotografski aparati!

Popolni fotogr. aparati, dajoči zajamčeno dobre slike, s ploščami, papirjem, kemikalijami in učno knjigo: velikost slik 6x9 cm K 1.90, 9x12 cm K 3.30, 5-70, 9-70 itd.; (poština posebej). Eksaktni krasotni aparati in dvojni anastigmati nedoseženo poceni. Rabljeni aparati in objektivni znanhi trdk po zelo zmernih cenah. Glavni ceniki 130 strani debeli in zaznamki priložnostnih nakupov zastoj.

Elfr. Birnbaum,
tovarna fotogr. aparatov, Hirschberg, 327, Češko.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2.495.719.—

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.800.58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogedal in okenskih plošč. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje. Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnokoristne namene.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad: K 5.000.000. K 610.000.
Stritarjeva ulica šte. 2.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Naročajte in kupujte „JUTRO!“

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“:

Okasion nakup.

- K 8.—** Jaket obleka iz čiste volne za gospode. Redka prilika.
- K 6.—** lepa bluza in krilo ali kostum iz blaga za dame.
- K 4.—** obleka iz blaga ali iz belega platna za otroke.
- K 2.—** Pralna obleka za otroke klobuk ali 2 slamnika za gosp. in dečka.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

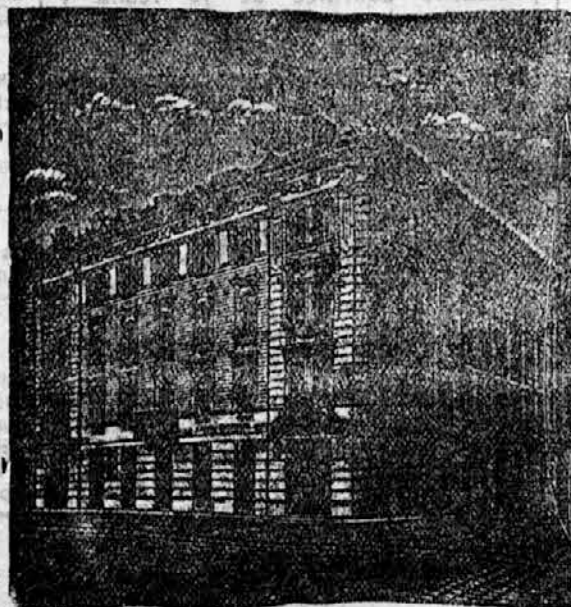
Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Telefon šte. 185 interurban.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100.000.000.—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20.500.000.—